

Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai pricinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

► **B** KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) Nr. 906/2014

2014 m. kovo 11 d.

kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 nuostatos dėl valstybės intervencijos išlaidų

(OL L 255, 2014 8 28, p. 1)

iš dalies keičiamas:

Oficialusis leidinys

Nr. puslapis data

► **M1** 2022 m. sausio 21 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) L 100 1 2022 3 28
2022/486

pataisytas:

► **C1** Klaidų ištaisymas, OL L 291, 2014 10 7, p. 19 (906/2014)

**KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) Nr.
906/2014**

2014 m. kovo 11 d.

**kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES)
Nr. 1306/2013 nuostatos dėl valstybės intervencijos išlaidų**

1 straipsnis

Dalykas

Šiame reglamente nustatomos išlaidų, patirtų dėl intervencijos priemonių, susijusių su saugojimu valstybės sandėliuose, finansavimo iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) sąlygos ir taisyklės.

2 straipsnis

Saugojimo valstybės sandėliuose intervencijos priemonės

Saugojimo valstybės sandėliuose intervencijos priemonės gali sudaryti žemės ūkio produktų supirkimas, saugojimas, vežimas ir atsargų perkėlimas, taip pat pardavimas ir kitoks realizavimas, laikantis galiojančiuose žemės ūkio sektorių teisės aktuose ir šiame reglamente nustatytų sąlygų.

3 straipsnis

Intervencijos išlaidų, patirtų dėl saugojimo valstybės sandėliuose operacijų, finansavimas

1. Vykdam 2 straipsnyje minimas saugojimo valstybiniuose sandėliuose operacijas, jei atitinkamos išlaidos nėra kitaip nustatytos galiojančiais žemės ūkio sektorių teisės aktais, EŽŪGF apmoka šias intervencines išlaidas:

- a) finansavimo išlaidas, valstybių narių patirtas kaupiant lėšas, skirtas produktams supirkti, pagal I priede nustatytus apskaičiavimo metodus;
- b) II priede nurodytas fizinių operacijų išlaidas, patirtas superkant, parduodant arba kitaip perleidžiant produktus (atvežant, laikant ir išvežant produktus, skirtus saugoti valstybės sandėliuose), remiantis Sąjungoje taikomomis vienodomis standartinio dydžio sumomis, apskaičiuojamomis pagal III priede nustatytus metodus;
- c) fizinių operacijų išlaidas, kurios nebūtinai yra susijusios su produktų supirkimu, pardavimu arba kitokiu perleidimu, remiantis standartinio arba nestandartinio dydžio sumomis pagal Komisijos patvirtintas žemės ūkio sektorių teisės aktų nuostatas dėl šių produktų ir IV priedą;

▼B

- d) su gabenimu valstybės narės teritorijoje ar už jos ribų arba su eksportu susijusias išlaidas, vadovaujantis standartinio ar nestandartinio dydžio sumomis, kurios turi būti patvirtintos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ 229 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą;
- e) saugomų produktų nuvertėjimo sumas pagal V priede nustatytus apskaičiavimo metodus;
- f) produktų apskaitinės vertės ir realizavimo vertės skirtumus (pelną ir nuostolius) arba dėl kitų veiksnių atsiradusius skirtumus.

2. Nepažeidžiant šio reglamento prieduose arba žemės ūkio teisės aktuose nustatytų specialių taisyklių ir operacinių įvykių, valstybių narių, kurių valiuta nėra euro, išlaidos, nurodytos šio straipsnio 1 dalies b ir c punktuose, apskaičiuojamos remiantis standartinio dydžio sumomis eurai, o pagal šį reglamentą patiriamos išlaidos arba pajamos nacionaline valiuta yra konvertuojamos atitinkamai į nacionalinę valiutą arba eurus pagal naujausią valiutų keitimo kursą, kurį Europos centrinis bankas tvirtina prieš finansinius metus, kuriais operacijos įrašomos į mokėjimo agentūros sąskaitas.

Šiame reglamente ataskaitiniai metai – tai Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 907/2014 3 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytas laikotarpis.

4 straipsnis

Saugojimo valstybės sandėliuose operacijų verčių nustatymas

1. Supirkimo ir pardavimo vertė yra lygi mokėjimų sumai arba už fizines operacijas gautoms ar gautinoms sumoms, jei nėra taikomos šiame straipsnyje numatytos specialiosios nuostatos ir nepažeidžiamos nuostatos, nurodytos:

- a) VI priede – dėl trūkstamų kiekių;
- b) VII priede – dėl pablogėjusios kokybės arba sunaikintų produktų;
- c) VIII priede – dėl į sandėlį atvežtų, bet saugoti nepriimtų produktų.

2. Į sandėlį atvežamų produktų kiekių supirkimo vertė nustatoma pagal valstybės intervencinę kainą, atsižvelgiant į padidinimus, priemokas, sumažinimus, procentinius dydžius ir koeficientus, taikomus valstybės intervencinei kainai produkto supirkimo metu, laikantis žemės ūkio sektorių teisės aktuose nustatytų kriterijų.

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

▼B

Tačiau VI priede ir VII priedo 2 dalies a ir c punktuose nurodytais atvejais ir situacijomis į padidinimus, priemokas, sumažinimus, procentinius dydžius ir koeficientus neatsižvelgiama.

Produktų, kurių kokybė pablogėjo arba kurie buvo sunaikinti dėl šio reglamento VII priedo 2 punkte nurodytų gaivalinių nelaimių arba per ilgo saugojimo, vertė nustatoma Komisijos įgyvendinimo aktu. Tas aktas priimamas laikantis Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Nepažeidžiant V priedo, Europos pagalbos labiausiai skurstantiems asmenims fondo pateiktų ir iš jo finansuojamų produktų vertė yra tokia, kokia yra kiekvienais metais spalio 1 d. taikoma valstybės intervencinė kaina. Valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro, intervencinių produktų apskaitinė vertė konvertuojama į nacionalinę valiutą tų metų spalio 1 d. valiutų keitimo kursu.

Tais atvejais, kai intervenciniai produktai yra perkeliami iš vienos valstybės narės į kitą, tiekiančią valstybę narę pristatytą produktą į sąskaitas įrašo kaip nulinės vertės produktą, o paskirties valstybė narė jį įrašo kaip išsiuntimo mėnesio pajamas, taikydama pagal pirmą pastraipą apskaičiuotą kainą.

4. Superkant produktus sumos, sumokėtos arba gautos už 3 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas fizines operacijas pagal Sąjungos taisykles, į apskaitą įtraukiamos atskirai nuo supirkimo kainos kaip išlaidos ar pajamos, susijusios su techninėmis išlaidomis.

5. Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 907/2014 3 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytose finansinėse sąskaitose produktų, saugomų ataskaitinių metų pabaigoje ir perkeliamų į kitus ataskaitinius metus, kiekių vertė nustatoma pagal jų vidutinę balansinę vertę (perkėlimo vertė), nustatytą paskutinio ataskaitinių metų mėnesio sąskaitoje.

6. Saugoti atvežtų produktų kiekiai, įvertinti kaip neatitinkantys saugojimo sąlygų, išvežimo iš sandėlio metu į apskaitą įtraukiami kaip parduodami ta pačia kaina, kuria jie buvo supirkti.

Tačiau, jei produkto faktinio išvežimo iš sandėlio metu tenkinamos VI priedo b punkto taikymo sąlygos, dėl prekės išvežimo būtina iš anksto konsultuotis su Komisija.

7. Kai sąskaitoje nurodomas teigiamas likutis, jis atimamas iš einamųjų ataskaitinių metų išlaidų.

8. Jei standartinio dydžio sumos, mokėjimo terminai, palūkanų normos arba kiti apskaičiavimo elementai pasikeičia po pirmosios mėnesio dienos, naujieji elementai pradami taikyti kito mėnesio fiziniams operacijoms.

5 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼ B*I PRIEDAS***FINANSAVIMO IŠLAIDŲ KOMPENSAVIMO NORMŲ APSKAIČIAVIMAS**

(3 straipsnio 1 dalies a punktas)

I. TAIKOMOS PALŪKANŲ NORMOS**▼ M1**

1. Apskaičiuojant EŽŪGF tenkančias finansavimo išlaidas, susijusias su valstybių narių sukauptomis lėšomis produktams supirkti, Sąjungoje galiojančią vienodą palūkanų normą pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 20 straipsnio 4 dalį nustato Komisija. Ši nekintama palūkanų norma atitinka EURIBOR terminuotų 3 mėnesių ir 12 mėnesių palūkanų normos vidurkį, užregistruotą per 6 mėnesių ataskaitinį laikotarpį, kurį turi nustatyti Komisija, šias palūkanas paskirstant atitinkamai vieno trečdaliu ir dviejų trečdalių santykiu. Jei EURIBOR nėra, naudojama vidutinė €STR, užregistruota per tą 6 mėnesių ataskaitinį laikotarpį.

▼ B

2. ► **M1** Siekiant nustatyti taikomas palūkanų normas, Komisijos prašymu valstybės narės turi jai ne vėliau kaip iki prašyme pateikto termino nurodyti vidutinę palūkanų normą, kurią jos faktiškai taikė per 1 punkte nurodytą ataskaitinį laikotarpį. Šis pranešimas perduodamas naudojant Komisijos valstybėms narėms pateiktą pranešimo formą. ◀

Jeigu valstybė narė iki nurodyto termino nepateikė pirmoje pastraipoje nurodytos formos pranešimo, laikoma, kad tos valstybės narės mokamų palūkanų norma buvo 0 %.

Jei valstybė narė praneša neturėjusi jokių su palūkanomis susijusių išlaidų, nes ataskaitiniu laikotarpiu valstybės sandėliuose žemės ūkio produktai nebuvo saugomi, Komisija nustato tą palūkanų normą, remdamasi šio punkto pirmoje pastraipoje nurodyta ataskaitinio laikotarpio vidutine pagrindine palūkanų norma, prie kurios pridodamas vienas procentinis punktas. Nustatomos šios pagrindinės palūkanų normos:

▼ M1

- a) valstybėms narėms, kurių valiuta yra euro – 3 mėnesių EURIBOR arba, jei EURIBOR nėra, €STR;
- b) valstybėms narėms, kurių valiuta nėra euro – 3 mėnesių IBOR, taikoma kiekvienoje iš tų valstybių narių, arba, jei IBOR atitinkamoje valstybėje narėje nėra, IBOR pakeičianti norma.

▼ B

Jeigu ► **C1** 1 punkte nurodytų ◀ pagrindinių palūkanų normų arba Euribor normų negalima taikyti visu ataskaitiniu laikotarpiu, naudojamos normos, kurias galima taikyti tuo laikotarpiu.

3. Pagal ► **C1** 2 punkto nuostatas ◀ nustatyta palūkanų norma kiekvienos atitinkamos valstybės narės atveju lyginama su vienoda palūkanų norma, nustatyta pagal ► **C1** 1 punkto nuostatas. ◀ Kiekvienai valstybei narei taikoma mažesnioji iš šių dviejų palūkanų normų.

▼ M1

Komisijos įgyvendinimo reglamentu, priimtu pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 20 straipsnio 4 dalį, nustatytos palūkanų normos apvalinamos dešimtųjų tikslumu.

4. 3 punkto antroje pastraipoje nurodytas Komisijos įgyvendinimo reglamentas, kuriuo nustatoma palūkanų norma, toliau taikomas tol, kol jis bus panaikintas nauju Komisijos įgyvendinimo reglamentu, kuriuo nustatoma nauja palūkanų norma.

▼ B**II. FINANSAVIMO IŠLAIDŲ APSKAIČIAVIMAS**

1. Finansavimo išlaidų apskaičiavimas skirstomas etapais pagal palūkanų normų, kurias Komisija nustato remdamasi I dalimi, galiojimo laikotarpius.

▼B

2. 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos finansinės išlaidos apskaičiuojamos valstybės narės palūkanų normą taikant vidutinei superkamo produkto tonos vertei ir gautą rezultatą padauginant iš ataskaitinių metų atsargų vidurkio.

Vidutinė produkto tonos vertė apskaičiuojama pirmą ataskaitinių metų dieną saugomų produktų verčių ir per tuos ataskaitinius metus supirktų produktų verčių sumą padalijus iš pirmą ataskaitinių metų dieną saugomų produktų kiekio ir per tuos ataskaitinius metus supirktų produktų kiekio sumos.

Ataskaitinių metų atsargų vidurkis apskaičiuojamas kiekvieno mėnesio pradžioje turimų atsargų ir kiekvieno mėnesio pabaigoje turimų atsargų sumą padalijus iš skaičiaus, lygaus ataskaitinių metų mėnesių skaičiui, padauginant iš dviejų.

3. Kai remiantis V priedo 1 punktu nustatomas produkto nuvertėjimo koeficientas, per ataskaitinius metus supirktų produktų vertė apskaičiuojama iš supirkimo kainos atėmus nuvertėjimo sumą, apskaičiuotą taikant minėtą koeficientą.
4. Kai remiantis V priedo 3 punkto antra pastraipa nustatomas antrasis produktų nuvertėjimas, atsargų vidurkis apskaičiuojamas prieš faktinę kiekvieno nuvertėjimo, į kurį atsižvelgiama apskaičiuojant vidutinę vertę, įsigaliojimo dieną.
5. Jeigu bendro rinkos organizavimo taisyklėse yra numatyta, kad mokėjimo agentūra už supirktą produktą gali sumokėti tik praėjus ne mažiau kaip vienam mėnesiui nuo produkto paėmimo, iš apskaičiuoto atsargų vidurkio atimamas skaičius, gautas atlikus šiuos skaičiavimus:

$$\frac{Q \times N}{12}$$

čia:

Q = per ataskaitinius metus supirkta kiekis,

N = mokėjimui skirto minimalaus termino mėnesių skaičius.

Atliekant šiuos skaičiavimus taisyklėse nurodytas minimalus terminas turi būti laikomas mokėjimo terminu. Laikoma, kad mėnesį sudaro trisdešimt dienų. Mėnesio dalis, ilgesnė nei penkiolika dienų, laikoma vienu mėnesiu; į mėnesio dalį, lygią penkiolikai dienų arba trumpesnę, šiuose skaičiavimuose neatsižvelgiama.

Jeigu atlikus pirmoje pastraipoje nurodytą atimties veiksmą ir apskaičiavus atsargų vidurkį, ataskaitinių metų pabaigoje gaunamas neigiamas rezultatas, neigiamas saldo pridamas prie kitiems ataskaitiniams metams apskaičiuoto atsargų vidurkio.

III. SPECIALIOSIOS TAISYKLĖS, UŽ KURIŲ LAIKYMAŠI ATSAKO MOKĖJIMO AGENTŪROS

1. Jeigu mokėjimo agentūroms parduodant produktus, bendro rinkos organizavimo taisyklėse arba kvietimuose dalyvauti konkurse yra nurodytas terminas, per kurį pirkejas, sumokėjęs už produktus, turi juos paimti, ir tuo atveju, jeigu šis terminas yra ilgesnis nei trisdešimt dienų, iš finansavimo išlaidų, apskaičiuotų pagal II dalies nuostatas, mokėjimo agentūros sąskaitose atimama suma, gauta atlikus tokius skaičiavimus:

▼B

$$\frac{V \times J \times i}{365}$$

čia:

V = pirkėjo sumokėta suma,

J = dienų, praėjusių nuo mokėjimo dienos iki produkto paėmimo dienos, skaičius, iš jo atėmus trisdešimt dienų,

i = ataskaitiniais metais taikyta palūkanų norma.

2. Jeigu mokėjimo agentūroms parduodant žemės ūkio produktus pagal specialiusius Sąjungos reglamentus realus mokėjimo terminas paėmus produktus yra ilgesnis nei trisdešimt dienų, prie finansavimo išlaidų, apskaičiuotų pagal II dalies nuostatas, mokėjimo agentūros sąskaitose pridedama suma, gauta atlikus tokius skaičiavimus:

$$\frac{M \times D \times i}{365}$$

čia:

M = suma, kurią turi sumokėti pirkėjas,

D = dienų, praėjusių nuo produkto paėmimo iki mokėjimo dienos, skaičius, iš jo atėmus trisdešimt dienų,

i = ataskaitiniais metais taikyta palūkanų norma.

3. Kiekvienų ataskaitinių metų pabaigoje 1 ir 2 dalyse nurodytos finansavimo išlaidos už dienas iki tos datos turi būti priskirtos tiems finansiniams žemės ūkio metams, o likusi dalis – kitiems ataskaitiniams metams.

▼B*II PRIEDAS***FIZINĖMS OPERACIJOMS TAIKOMOS STANDARTINIO DYDŽIO SUMOS**

(3 straipsnio 1 dalies b punktas)

Javų ir ryžių sektorius**I. PRIĖMIMAS IR PATALPINIMAS Į SANDĖLĮ**

- a) pirminis perkrovimas – fizinis grūdų pergabenimas iš transporto priemonės į saugojimo vietą (silosinę ar sandėlio kamerą);
- b) svėrimas;
- c) mėginių ėmimas/tyrimai/kokybės nustatymas.

II. SAUGOJIMAS SANDĖLYJE

- a) patalpų nuoma už sutartinę kainą;
- b) draudimo išlaidos (jeigu neįtrauktos į a punktą);
- c) kenkėjų naikinimo išlaidos siekiant užtikrinti pradinę produkto kokybę sandėlyje (jeigu neįtrauktos į a punktą);
- d) metinė inventurizacija (jeigu neįtraukta į a punktą);
- e) ventiliacija, jeigu įrengta (jeigu neįtraukta į a punktą).

III. IŠVEŽIMAS IŠ SANDĖLIO

- a) grūdų svėrimas;
- b) mėginių ėmimas/tyrimai (jei priskirtina intervencinėms išlaidoms);
- c) fizinis grūdų iškrovimas iš sandėlio ir pakrovimas į pirminę transporto priemonę.

Galvijiena**I. MĖSOS PRIĖMIMAS, IŠKAULINĖJIMAS IR PATALPINIMAS Į SANDĖLĮ (MĖSA BE KAULŲ)**

- a) mėsos su kaulais kokybės tikrinimas;
- b) mėsos su kaulais svėrimas;
- c) tvarkymas;
- d) iškaulinėjimo sutarties išlaidos, įskaitant:
 - i) pradinį atšaldymą;
 - ii) gabenimą iš intervencinio saugojimo vietos į pjaustymo cechą (jeigu pardavėjas nepristato prekių į pjaustymo cechą);
 - iii) iškaulinėjimą, išpjaustymą, svėrimą, pakavimą ir greitą užšaldymą;
 - iv) laikiną mėsos gabalų saugojimą sandėlyje; pakrovimą, pervežimą ir grąžinimą į intervencinio saugojimo vietos šaldymo sandėlį;
 - v) pakavimo medžiagų – polietileno maišų, kartoninių dėžių, trikotažinių maišų – kainą;

▼B

vi) kaulų, riebalų ir kitų išpjauستymo ceche likusių nuopjovų vertę (pajamos turi būti išskaičiuojamos iš išlaidų).

II. SAUGOJIMAS SANDĖLYJE

- a) patalpų nuoma už sutartinę kainą;
- b) draudimo išlaidos (jeigu neįtrauktos į a punktą);
- c) temperatūros tikrinimas (jeigu neįtrauktas į a punktą);
- d) metinė inventurizacija (jeigu neįtraukta į a punktą).

III. IŠVEŽIMAS IŠ SANDĖLIO

- a) svėrimas;
- b) kokybės tikrinimas (jeigu už tai atsakinga intervencinė agentūra);
- c) mėsos pervežimas iš šaldymo sandėlio į pakrovimo aikštelę.

Sviestas**I. PRIĖMIMAS IR PATALPINIMAS Į SANDĖLĮ**

- a) sviesto perkrovimas iš transporto priemonės į saugojimo vietą;
- b) svėrimas ir pakuočių identifikavimas;
- c) mėginių ėmimas/kokybės tikrinimas;
- d) krovimas į šaldymo sandėlį ir užšaldymas;
- e) antrasis mėginių ėmimas/kokybės tikrinimas bandomojo laikotarpio pabaigoje.

II. SAUGOJIMAS SANDĖLYJE

- a) patalpų nuoma už sutartinę kainą;
- b) draudimo išlaidos (jeigu neįtrauktos į a punktą);
- c) temperatūros tikrinimas (jeigu neįtrauktas į a punktą);
- d) metinė inventurizacija (jeigu neįtraukta į a punktą).

III. IŠVEŽIMAS IŠ SANDĖLIO

- a) svėrimas ir pakuočių identifikavimas;
- b) sviesto nuvežimas iš šaldymo sandėlio į pakrovimo aikštelę, jeigu transportuojama konteineriuose, arba pakrovimas aikštelėje, jeigu transportuojama sunkvežimiuose ar geležinkelio vagonuose.

IV. SPECIALUS ŽENKLINIMAS ARBA ŽYMĖJIMAS

Jeigu šis ženklavimas privalomas pagal Sąjungos teisės aktus dėl prekių realizavimo.

Nugriebto pieno milteliai**I. PRIĖMIMAS IR PATALPINIMAS Į SANDĖLĮ**

- a) nugriebto pieno miltelių perkrovimas iš transporto priemonės į saugojimo vietą;
- b) svėrimas;
- c) mėginių ėmimas/kokybės tikrinimas;
- d) žymėjimo ir pakuočių tikrinimas.

▼B

II. SAUGOJIMAS SANDĖLYJE

- a) patalpų nuoma už sutartinę kainą;
- b) draudimo išlaidos (jeigu neįtrauktos į a punktą);
- c) temperatūros tikrinimas (jeigu neįtrauktas į a punktą);
- d) metinė inventORIZACIJA (jeigu neįtraukta į a punktą).

III. IŠVEŽIMAS IŠ SANDĖLIO

- a) svėrimas;
- b) mėginių ėmimas/prekių tikrinimas (jeigu už tai atsakinga intervencinė agentūra);
- c) nugriebto pieno miltelių nuvežimas į pakrovimo aikštelę ir pakrovimas (išskyrus tvarkingą krovinių patalpinimą) į transporto priemonę (sunkvežimą ar traukinio vagoną); nugriebto pieno miltelių nuvežimas į pakrovimo aikštelę, jei jie transportuojami kita transporto priemone, pvz., konteineriu.

IV. SPECIALUS ŽENKLINIMAS ARBA ŽYMĖJIMAS

Jeigu šis ženklintas privalomas pagal Sąjungos teisės aktus dėl prekių realizavimo.

▼B*III PRIEDAS***SAJUNGOJE TAIKOMOS STANDARTINIO DYDŽIO SUMOS**

(3 straipsnio 1 dalies b punktas)

I. TAIKOMOS STANDARTINIO DYDŽIO SUMOS

1. Sąjungoje taikomos standartinio dydžio sumos kiekvienam produktui yra nustatomos remiantis mažiausiomis išlaidomis, nustatytomis per atskaitinį laikotarpį, trunkantį nuo n metų spalio 1 d. iki kitų metų balandžio 30 d.
2. Nustatytos išlaidos – II priede nurodytų fizinių operacijų, atliktų per atskaitinį laikotarpį, išlaidos pagal individualias šių operacijų sąskaitas faktūras arba su jomis susijusią pasirašytą sutartį. Jei atskaitiniu laikotarpiu esama konkretaus produkto atsargų, tačiau produktas joks kiekis nebuvo įvežtas arba išvežtas, gali būti naudojamos to produkto saugojimo sutartyje numatytos referencinės išlaidos.

Deklaruojamos atliekant kiekvieną individualų veiksmą (a, b, c,...), apibrėžtą II priede, tvarkytų produktų tonos priėmimo ir atvežimo į sandėlį išlaidos (I) ir išvežimo iš sandėlio išlaidos (III). Kiekvienos tonos saugojimo sandėlyje atliekant kiekvieną individualų veiksmą (a, b, c,...), apibrėžtą II priede, išlaidos (II) deklaruojamos kartą per mėnesį.

3. Valstybės narės ne vėliau kaip gegužės 10 d. praneša Komisijai apie 2 punkte nurodytas per atskaitinį laikotarpį patirtas išlaidas, susijusias su II priede nurodytomis operacijomis. 1 punkte nurodytos standartinio dydžio sumos nustatomos eurais, remiantis šių išlaidų svertiniu vidurkiu, registruotu per atskaitinį laikotarpį ne mažiau kaip keturiose valstybėse narėse, kuriose yra mažiausios konkrečios fizinės operacijos išlaidos, jei tos išlaidos atitinka ne mažiau kaip 33 % bendro atitinkamo saugomo produkto kiekio atskaitiniu laikotarpiu. Kitu atveju į skaičiavimą įtraukiamos kitų valstybių narių išlaidos, kad būtų pasiekta 33 % saugomo kiekio.

▼M1

4. eigu tam tikras produktas saugomas mažiau nei keturių valstybių narių valstybės sandėliuose arba mažiau nei keturios valstybės narės praneša apie II priede nurodytas su produktu susijusias fizinės operacijos išlaidas, standartinio dydžio sumos už šį produktą nustatomos remiantis atitinkamose valstybėse narėse nustatytomis išlaidomis. Galutinė standartinio dydžio suma už šį produktą negali skirtis nuo anksčiau nustatytos sumos daugiau kaip 2 %.

▼B

5. Jei vienos valstybės narės deklaruotos produkto saugojimo sandėlyje išlaidos, kuriomis remiantis atliekamas 3 ir 4 punktuose nurodytas skaičiavimas, daugiau kaip du kartus viršija kitų valstybių narių šiam skaičiavimui deklaruotų išlaidų aritmetinį vidurkį, šios išlaidos sumažinamos iki minėto aritmetinio vidurkio.
6. Išlaidos, kuriomis remiantis atliekamas 3 ir 4 punktuose nurodytas skaičiavimas, yra vertinamos remiantis valstybių narių, kurių duomenys įtraukti į skaičiavimą, sandėliuose saugomų produktų kiekiais.
7. Valstybių narių, kurių valiuta nėra euro, deklaruojamos išlaidos yra paverčiamos eurais remiantis jų valiutos kurso vidurkiu per 1 punkte nurodytą atskaitinį laikotarpį.

II. SPECIALIOSIOS NUOSTATOS

1. Standartinės išvežimo iš sandėlio išlaidos gali būti padidintos suma, kurią Komisija apskaičiuoja remdamasi Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 20

▼ B

straipsnio 4 dalimi, jei valstybė narė pateikia deklaraciją, kad atsisako visus ataskaitinius metus taikyti Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 907/2014 4 straipsnio 2 dalyje numatytą leistiną viso saugomo produkto kiekio nuokrypį ir garantuoja už visą saugomo produkto kiekį.

Ši deklaracija siunčiama Komisijai ir ji turi ją gauti, kol dar negauta pirmoji atitinkamų ataskaitinių metų mėnesio išlaidų ataskaita arba, kai atitinkamas produktas ataskaitinių metų pradžioje dar nėra intervenciniame sandėlyje, vėliausiai per mėnesį po mėnesio, kurį tas produktas pirmą kartą patalpinamas į sandėlį.

Pirmoje pastraipoje nurodytas padidinimas apskaičiuojamas atitinkamo produkto referencinę kainą, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 7 straipsnyje, dauginant iš leistino kiekio nuokrypio, tam produktui nustatyto Reglamento (ES) Nr. 907/2014 IV priede.

2. Jei nevyksta fizinis produktų kiekio judėjimas, standartinio dydžio sumos, nustatomos už atvežimo į sandėlį ir išvežimo iš jo išlaidas, visiems saugomiems produktams, išskyrus galvijieną, yra sumažinamos taikant šiuos koeficientus.

Produktas	Atvežimas į sandėlį	Išvežimas iš sandėlio
Grūdai	36,50 %	22,80 %
Ryžiai	17,50 %	20,30 %
Sviestas	25,90 %	22,20 %
Nugriebto pieno milteliai	21,00 %	35,10 %

▼ M1

3. Jei per atitinkamus ataskaitinius metus produktas nebuvo saugomas valstybės sandėliuose, Komisijos įgyvendinimo sprendimas, kuriuo nustatytos standartinio dydžio sumos, toliau taikomas tol, kol jis bus panaikintas nauju Komisijos įgyvendinimo sprendimu, kuriuo nustatomos naujos standartinio dydžio sumos.

▼B

IV PRIEDAS

**KONKRETŪS ELEMENTAI, Į KURIUOS REIKIA ATSIŽVELGTI
IŠLAIDŲ IR PAJAMŲ UŽ GALVIJENĄ ATVEJU**

(3 straipsnio 1 dalies c punktas)

Taikant VI priedą ir VII priedo 2 dalies a ir c punktus išskaulinėtai galvijienai taikoma bazinė kaina yra Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 7 straipsnyje nurodyta referencinė ribinė kaina, padauginta iš koeficiento 1,47.

V PRIEDAS

SAUGOMŲ PRODUKTŲ NUVERTĖJIMAS

(3 straipsnio 1 dalies e punktas)

1. Jei numatoma konkretaus intervenciniame valstybės sandėlyje saugomo produkto pardavimo kaina už yra mažesnė nei supirkimo kaina, produkto supirkimo metu taikomas nuvertėjimo procentinis dydis, vadinamas koeficientu k . Jis nustatomas kiekvienam produktui kiekvienų ataskaitinių metų pradžioje pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 20 straipsnio 4 dalį.
2. Nuvertėjimo procentinis dydis neviršija kiekvieno atitinkamo produkto supirkimo kainos ir numatomos realizavimo kainos skirtumo.
3. Komisija supirkimo metu gali apriboti nuvertėjimą iki tam tikros procentinio santykio, apskaičiuojamo pagal 2 punktą, dalies. Ši dalis negali sudaryti mažiau nei 70 % nuvertėjimo, dėl kurio priimamas sprendimas pagal 1 punktą.

Tokiu atveju Komisija kiekvienų ataskaitinių metų pabaigoje taiko antrąjį nuvertėjimą pagal 5 punkte nustatytą metodą.

4. 3 punkto antroje pastraipoje numatytu nuvertėjimo atveju prieš prasidedant kitiems ataskaitiniams metams Komisija nustato bendras nuvertėjimo sumas atitinkamam produktui ir valstybei narei.

Šiuo tikslu numatoma saugomo produkto pardavimo kaina yra lyginama su numatoma atitinkamam produktui ir valstybei narei nustatyta perkėlimo verte. Bendros nuvertėjimo sumos atitinkamam produktui ir valstybei narei apskaičiuojamos numatytos perkėlimo vertės ir numatytos pardavimo kainos skirtumus dauginant iš ataskaitinių metų pabaigoje įvertinto saugomų produktų kiekio.

5. Valstybės sandėliuose saugomų produktų kiekio įvertis ir perkėlimo vertė atitinkamam produktui bei valstybei narei nustatomi remiantis valstybių narių pranešimu, kuris Komisijai nusiunčiamas ne vėliau kaip $n+1$ metų rugsėjo 7 d., dėl iki tų pačių metų rugsėjo 30 d. saugomų produktų. Į pranešimą įtraukiama ši informacija:

- nuo n metų spalio 1 d. iki $n+1$ metų rugpjūčio 31 d. supirkti kiekiai,
- iki $n+1$ metų rugpjūčio 31 d. saugomi kiekiai,
- iki $n+1$ metų rugpjūčio 31 d. saugomų produktų vertė eurai,
- iki $n+1$ metų rugsėjo 30 d. numatomi saugomų produktų kiekiai,
- $n+1$ metų rugsėjo 1–30 d. numatomi supirkti kiekiai,
- $n+1$ metų rugsėjo 1–30 d. supirktų produktų kiekių numatoma vertė eurai.

6. Norint ataskaitinių metų pabaigoje apskaičiuoti nuvertėjimą, vertė nacionaline valiuta, apie kurią praneša valstybės narės, kurių valiuta nėra euro, yra paverčiama eurai remiantis kursu, taikomu tuo metu, kai apskaičiuojamos tų ataskaitinių metų pabaigos bendros nuvertėjimo sumos.
7. Komisija praneša bendras kiekvieno produkto nuvertėjimo sumas kiekvienai valstybei narei, kad ji galėtų įtraukti šias sumas į paskutinę atitinkamų ataskaitinių metų mėnesinę išlaidų deklaraciją, skirtą EŽŪGF.

*VI PRIEDAS***TRŪKSTAMŲ KIEKIŲ VERTĖS NUSTATYMAS**

(4 straipsnio 1 dalies a punktas)

Trūkstumų kiekių vertė, jei IV priedo specialiosiomis nuostatomis nenumatyta kitaip, apskaičiuojama taip:

- a) kai viršijami Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 907/2014 4 straipsnio 2 dalyje nurodyti su produktų saugojimu sandėlyje ar perdirbimu susiję leistini nuokrypiai arba dėl vagysčių ar kitų nustatytų priežasčių susidaro kiekio trūkumai, trūkstumų kiekių vertė apskaičiuojama atitinkamus kiekius dauginant iš Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 7 straipsnyje nurodytos referencinės ribinės kainos, taikomos kiekvienam standartinės kokybės produktui pirmą einamųjų ataskaitinių metų, kuriais viršyti leistini nuokrypiai arba susidarė kiekio trūkumai, dieną, padidintos 5 %;
- b) kai trūkstumų kiekių nustatymo dieną vidutinė rinkos kaina už standartinės kokybės produktą valstybėje narėje, kurioje jis saugomas, yra aukštesnė nei 105 % bazinės referencinės ribinės kainos, nurodytos Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 7 straipsnyje, sutarties šalys grąžina intervencinėms agentūroms valstybės narės nustatytą rinkos kainą pridėdamos 5 %.

Vidutinę rinkos kainą nustato valstybė narė, remdamasi reguliariai Komisijai teikiamuose savo pranešimuose nurodyta informacija.

Taikant rinkos kainą gautų sumų ir taikant referencinę ribinę kainą, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 7 straipsnyje, į EŽŪGF apskaitą įtrauktų sumų skirtumai EŽŪGF kredituojami ataskaitinių metų pabaigoje kartu su kitomis kreditavimo operacijomis;

- c) kai trūkstami kiekiai nustatomi po produktų perkėlimo arba gabenimo iš intervencinio saugojimo vietos ar iš mokėjimo agentūros nurodytos saugojimo vietos į kitą vietą ir kai speciali vertė nėra nustatyta atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose, trūkstumų kiekių vertė nustatoma, kaip nurodyta a punkte.

VII PRIEDAS

**PABLOGĖJUSIOS KOKYBĖS ARBA SUNAIKINTŲ PRODUKTŲ
KIEKIŲ VERTĖS NUSTATYMAS**

(4 straipsnio 1 dalies b punktas)

1. Jeigu specialiose Sąjungos taisyklėse nenumatyta kitaip, laikoma, kad produktas yra pablogėjusios kokybės, jei jis neatitinka supirkimo metu taikomų kokybės reikalavimų.
2. Pablogėjusios kokybės arba sunaikintų produktų kiekių vertė, priklausomai nuo priežasties, apskaičiuojama taip:
 - a) nelaimingų atsitikimų atveju, jei IV priedo specialiosiomis nuostatomis nenumatyta kitaip, produktų vertė apskaičiuojama atitinkamus kiekius dauginant iš Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 7 straipsnyje nurodytos bazinės referencinės ribinės kainos, taikomos standartinės kokybės produktams pirmą einamųjų ataskaitinių metų dieną, ir atimant 5 %;
 - b) gaivalinių nelaimių atveju sugadintų kiekių vertė yra nustatoma Komisijos įgyvendinimo reglamentu, kuris turi būti priimtas pagal 4 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą;
 - c) esant netinkamoms saugojimo sąlygoms, ypač netinkamiems saugojimo sandėlyje būdams, produkto vertė įtraukiama į apskaitą pagal VI priedo a ir b punktų nuostatas;
 - d) per ilgai saugant produktą, jo balansinė vertė yra nustatoma Komisijos įgyvendinimo reglamentu, kuris turi būti priimtas pagal 4 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą, remiantis pardavimo metu galiojančia produkto pardavimo kaina.

Sprendimas parduoti produktą priimamas pagal žemės ūkio teisės aktus, taikomus atitinkamam produktui. Pardavimo pajamos įtraukiamos į produkto išvežimo mėnesio apskaitą.

VIII PRIEDAS

APSKAITOS TAISYKLĖS, TAIKOMOS Į SANDĖLĮ ATVEŽTIEMS, BET NEPRIIMTIEMS SAUGOTI PRODUKTAMS

(4 straipsnio 1 dalies c punktas)

1. Jeigu specialiose Sąjungos taisyklėse nenumatyta kitaip, jau įtrauktos į apskaitą produktų atvežimo, išvežimo, saugojimo sandėlyje ir finansavimo išlaidos už kiekvieną nepriimtą kiekį yra sumažinamos ir įtraukiamos į apskaitą atskirai šiomis sąlygomis:
 - a) atvežimo ir išvežimo išlaidos, kurios turi būti atimtos, yra apskaičiuojamos nepriimtus kiekius dauginant iš atitinkamų standartinio dydžio sumų, galiojančių išvežimo mėnesį;
 - b) saugojimo sandėlyje išlaidos, kurios turi būti atimtos, apskaičiuojamos nepriimtus kiekius dauginant iš mėnesių nuo produktų įvežimo iki jų išvežimo skaičiaus ir iš standartinio dydžio sumos, galiojančios išvežimo mėnesį;
 - c) finansavimo išlaidos, kurios turi būti atimtos, apskaičiuojamos nepriimtus kiekius dauginant iš mėnesių nuo produkto įvežimo iki išvežimo skaičiaus (iš jo atėmus mėnesių, kuriuos vėlavo mokėjimas, taikomas įvežimo metu, skaičių), iš produktų išvežimo mėnesį galiojančios finansavimo normos, padalytos iš dvylikos, ir iš vidutinės atsargų perkėlimo balansinės vertės, galiojusios ataskaitinių metų pradžioje, arba iš vidutinės atsargų balansinės vertės, galiojusios pirmąjį deklaravimo mėnesį, jei vidutinė atsargų perkėlimo balansinė vertė nenurodyta.
2. Pirmoje dalyje nurodytos išlaidos įtraukiamos į apskaitą kaip fizinių išvežimo mėnesio operacijų išlaidos.